

מ"ת 40092/08/15 - מדינת ישראל נגד אמיר יאיר, אלכסנדר לוין, יורי מרון, דניאל חנניב, ויקטור יזרעאלוב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2015

מ"ת 40092-08-15 מדינת ישראל נ' יאיר(עציר) ואח'

בפני כב' השופט בני שגיא
המבקשת:

מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד גלית אפרתי

נגד
המשיבים:

1. אמיר יאיר (עציר)
2. אלכסנדר לוין (עציר)
3. יורי מרון
4. דניאל חנניב
- על-ידי ב"כ עו"ד צפריר יגור
5. ויקטור יזרעאלוב (עציר)
- על-ידי ב"כ עו"ד עופר קופרמן

החלטה לגבי משיבים 4 ו- 5

1. בפני בקשה למעצרו של המשיבים 4 ו- 5 עד תום ההליכים. יובהר כבר כעת, כי משיב 4 משוחרר בתנאים, ובקשת המדינה היא להורות על מעצרו מחדש.

2. בתמצית, כתב האישום שהוגש נגד המשיבים מייחס להם עבירות על פקודת הסמים באופן הבא:

בעניינו של משיב 4 - למשיב זה מיוחס האישום השני בכתב האישום, במסגרתו נטען כי פעל עם נאשמים 1 ו- 3 על מנת לייצר, להחזיק ולסחור בסמים מסוכנים, כאשר במסגרת קשר זה שכר נאשם 1, על דעתו של המשיב, דירה ברח' החלוצים בתל-אביב על-מנת שתשמש מקום להכנת סם מסוכן, מכירתו ושיווקו, תחת הכינוי "נייס גיי". ביום 22.2.15 החזיקו הנאשמים (לרבות המשיב) בדירה 200 אריזות פלסטיק המכילות סם מסוכן מסוג 29 ; F-AMB5 ק"ג חומר מסכן (בהתאם לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסוכנים, תשע"ג-2013) מסוג AB-CHMINACA; ו- 41 ק"ג חומר מסכן מסוג THJ 2201. עוד נטען, כי הנאשמים (לרבות המשיב) החזיקו בדירה אביזרים וכלים אשר בערבובם ביחד עם הסם המסוכן משמשים לייצור והכנת אריזות המכילות סם מסוכן.

בעניינו של משיב 5 - למשיב זה מיוחסים אישומים הראשון והשלישי.

עניינו של האישום הראשון בדירה ששכר הנאשם 1, על דעת נאשם 2 ברח' הקישון 52 בתל-אביב, במסגרתה החזיקו הנאשמים סמים וחומרים מסכנים בכמויות משמעותיות, לרבות אביזרים אשר משמשים לייצור והכנת אריזות המכילות סם מסוכן. נטען בכתב האישום כי המשיב חתם כערב על חוזה השכירות של אותה דירה.

עניינו של האישום השלישי בדירה ברחוב החלוצים 12, בה הוחזקו הסמים והחומרים המסכנים מהסוג שפורט ביחס לאישום השני (בעניינו של משיב 4). עוד נטען, כי במספר רב של מועדים בין חודש מאי 2014 לחודש פברואר 2015, מכרו הנאשמים סמים וחומרים מסכנים לאדם בשם גרי מיטשל, וביום 16.2.15 מכרו 14 אריזות סם מסוג AB-CHMINACA לשני לקוחות אחרים, ובאותו יום מכרו אף מנת סם אחת, מאותו סוג, ללקוחה נוספת.

שני הצדדים מיקדו טענותיהם בשאלת התשתית הראייתית, כאשר ב"כ משיב 5 הסביר כי אף שקיימות ראיות מסוימות, יש לראות במסכת הכללית כנעדרת עוצמה משמעותית. בעניינו של משיב 4 טענה ב"כ המבקשת כי מדובר במשיב אשר מסוכנותו כה גבוהה, עד שקם הצורך להשיבו למעצר חרף העובדה כי הוא משוחרר בתנאים.

דיון והכרעה

משיב 4

3. ביום 24.8.15 התקיים דיון בערכאה זו, בפני כב' השופט מרדכי לוי, בעניינו של משיב 4, במסגרתו ביקשה המבקשת להורות על מעצרו עד לדיון שיתקיים לגוף העניין. במעמד אותו דיון, היה משיב 4 בסטטוס של עצור, שכן נעצר יום קודם על-ידי המשטרה לצרכי חקירה. בית המשפט סקר את הנתונים השונים שהניחו הצדדים בפניו, ובסופו של יום, הורה על שחרור משיב 4 לחלופת מעצר בצרוף תנאים נוספים. בית המשפט התייחס לדרך פעולתה השגויה של המבקשת, ולעובדה כי לא הייתה כל הצדקה למעצרו של משיב 4 יום קודם לכן. מעבר לכך, נקבע כי ביחס לאישום השני, שהוא האישום היחיד המיוחס למשיב 4, נעצר המשיב בעבר ושוחרר (בחודש פברואר 2015), כך שגם מטעם זה אין מקום להורות על מעצרו. יחד עם זאת, בית המשפט ציין כי החלטת השחרור תעמוד בתוקפה עד למתן החלטה סופית בבקשת המבקשת להורות על מעצרו עד תום ההליכים.

4. לא אאריך היכן שניתן לקצר, ואציין כי בחנתי את הראיות השונות אליהן הפנתה אותי התובעת, ולא מצאתי כי רמת המסוכנות הנשקפת מהמשיב מצדיקה נקיטה בצעד כה חריג כהשבתו למעצר, לאחר ששוחרר לראשונה בחודש פברואר 2015, ושוחרר בפעם השנייה בהתאם להחלטת בית המשפט המחוזי שפורטה לעיל.

התשתית הראייתית קיימת, אך היא רחוקה מלהצביע על משיב 4 כעברין העיקרי שעל פיו יישק דבר, ודומה כי גם טענה מסוג זה לא נשמעה על-ידי התביעה. אציין בהקשר זה, כי עדת התביעה המרכזית, גב' נטע אטיאס (להלן - **נטע**), שהייתה זוגתו של נאשם 1 בפרשה והתביעה מייחסת חשיבות דרמטית לעדותה, מתארת את משיב 4 כ"**עברין קטן. הוא הנהג של אלכס**".

סוף דבר בהקשר זה, תנאי השחרור שנקבעו בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 24.8.15 בעניינו של משיב זה, יישארו על כנם.

משיב 5

5. **אישום ראשון:** עיינתי בנתונים הרלוונטיים לאישום הראשון, ולמעט חתימה על כתב ערבות ביחס לאותה דירה ברחוב הקישון 52, לא מצאתי כי קיימות ראיות בעלות משקל משמעותי הקושרות את המשיב לנעשה בדירה. אין בידי לקבל את טענת התובעת, אפילו נמצאים אנו בשלב הלכאורי, כי ניתן להקיש על מעורבותו בפעילות שהתרחשה באותה דירה ממעורבותו בפעילות שהתרחשה בדירה המפורטת באישום השלישי. גם אם מדובר במי שחבר לנאשם 1 לצורך עסקי סמים, ולשם כך הפעיל דירה במקום פלוני, אין אומר הדבר כי בית המשפט יניח, ללא כל ראיה של ממש, כי השניים שותפים לכל עסקי הסמים בהם מעורב נאשם 1. יובהר כי עדותה של נטע היא חסרה פירוט ביחס לדירה ברח' הקישון 52; אין בנמצא פלטי שיחות טלפון בין השניים (נאשם 1 והמשיב 5); אין בנמצא עדויות עדי ראיה המלמדים כי משיב 5 ביקר אי פעם בדירה ברח' הקישון 52 בתל-אביב, אין בנמצא טביעות אצבע או ראיות פורנזיות אחרות, וחשוב מכל - אין בנמצא עדים שיכולים ללמד כי רכשו סם מהמשיב, בדירה זו. מסקנתי אפוא כי התשתית הראייתית הקיימת ביחס לאישום הראשון, אינה עונה על הגדרת "ראיות לכאורה", בהתאם לדרישת הפסיקה.

6. **אישום שלישי:** עיינתי בתשתית הראייתית הקיימת ביחס לאישום השלישי, ונחה דעתי כי קיימות ראיות לכאורה למעורבות המשיב בעסקי הסמים שנוהלו באותה דירה, אף כי התשתית הראייתית אינה חפה מקשיים. לא מצאתי להרחיב יתר על המידה, שכן אין בכך כדי לשנות ממסקנתי כי ניתן לאיין את מסוכנתו של המשיב באמצעות חלופת מעצר הולמת, מטעמים שאפרט בהמשך, ואסתפק בכך שאפנה לראיות הבאות: (א) הודעת נטע; (ב) העימות שנערך בין נטע למשיב 5; (ג) דו"חות הפעולה של השוטרים מהתצפית שנערכה ביום 16.2.15, מהם ניתן להבין כי המשיב הוא אחד מהאנשים שנצפו נכנס לדירה; (ד) אותו זיהוי שבוצע לגרי מיטשל, הגם שמדובר בזיהוי שאינו נקי מקשיים שכן אין המדובר במסדר זיהוי תמונות אלא בהצגת תמונתו של משיב 5, כחצי שנה לאחר המכירה הנטענת (ראה הודעה מיום 19.8.15 ש' 11-18); (ה) העובדה כי המשיב נעצר באותה דירה, כאשר באותו מעמד נמצאה בדירה שקית אחת עם חומר מסכן.

7. צינתי את מסקנתי כי ניתן לאיין את מסוכנתו של המשיב באמצעות חלופת מעצר הולמת, ואלה טעמי:

כפי שנקבע בסעיף 5 - לא קיימת תשתית ראייתית הולמת למעורבותו של משיב 5 באישום הראשון. בגין האישום השלישי, לגבי קבעתי כי קיימת תשתית ראייתית הולמת, נחקר המשיב ושחרר כבר בחודש פברואר 2015. מעצרו המחודש בוצע, לשיטת המבקשת, רק בגין אותו כתב ערבות עליו הוא חתום ורלוונטי לאישום הראשון (ועדותה של נטע, אך עדות זאת אינה רלוונטית לאישום הראשון). הווה אומר, ללא אותו כתב ערבות, שאינני רואה בו כראיה בעלת משקל להוכחת מעורבותו של המשיב 5 בפעילות הדירה המוזכרת באישום הראשון, לא היה משיב 5 נעצר כלל ועיקר, לאחר שכבר שוחרר. יש להביט אפוא על הסיטואציה כסיטואציה של השבת אדם למעצר לאחר ששוחרר, ומכאן מסקנתי שאין בנתונים העולים מהאישום השלישי, אשר רובם המכריע היה בידי המבקשת עוד בחודש פברואר 2015 (שאז נעצר המשיב ושחרר) כדי להצדיק את השבתו של המשיב למעצר.

לאמור לעיל אוסיף כי מסוכנותו של המשיב, והאפשרות לאיינה בחלופת מעצר, נלמדת גם מבחינת עברו הפלילי של משיב 5 הכולל אמנם עבירת סמים רלוונטית בגינה ריצה עונש מאסר של ארבעה חודשים, אולם מדובר בעבירה שבוצעה לפני כ- 13 שנה. מאז, לא נרשמו לחובת המשיב הרשעות נוספות.

שתי הערות נוספות:

הראשונה - בפרשה שלפנינו הוגש לבית משפט השלום כתב אישום כנגד נאשם בשם דוד גרסיאני. כתב האישום מייחס לאותו גרסיאני מספר רב של עסקאות סמים, באותם סמים שסיפקו, לכאורה, הנאשמים בפרשה שלפניי, לרבות מכירות שבוצעו לקטינים. אותו גרסיאני שוחרר בבית משפט שלום לאחר שלא הייתה בידי התביעה חוות דעת סם, אולם בהמשך, לאחר שהתקבלה חוות הדעת, הורה בית משפט השלום על מעצרו המחודש. בית המשפט המחוזי סבר כי לא היה מקום לעשות כן, והורה על שחרורו באותם תנאים בהם היה משוחרר מלכתחילה, ובהמשך, תנאים אלה נקבעו ככאלה שיחולו עד תום ההליכים בהתאם להחלטת כב' השופטת תבור מיום 2.9.15. דומני כי לאור הדמיון בהקשר לסוגיה של שחרור ומעצר מחודש, והדמיון המסוים ברמת המסוכנות, ניתן ללמוד מעניין גרסיאני על התוצאה הראויה בענייננו.

השנייה - משיב 5 נחקר במשטרה פעם נוספת לאחר שהוגשה הצהרת תובע. מדובר בפעולה אשר עומדת לכאורה בסתירה להצהרה כי "החקירה הסתיימה", הטמונה בעצם הצהרת התובע, וכלולה בהוראות סעיף 17(ד) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996). במעמד הדיון, הסבירה התובעת כי לתביעה הזכות לעשות כן, ללא כל סייג, כל עוד לא הוגש כתב אישום. דעתי אינה כדעת התובעת. הפסיקה פירשה את התיבה "החקירה הסתיימה" ככזו המאפשרת השלמת פעולות חקירה טכניות בעיקרן, אולם חקירת חשוד (לימים - נאשם) רחוקה מלחסות תחת הגדרה זאת.

סיכום

8. בעניינו של משיב 4 - תנאי השחרור שנקבעו בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 24.8.15 יישארו על כנם.

בעניינו של משיב 5 - קיימת תשתית ראייתית הולמת ביחס לאישום השלישי בלבד, וניתן לאיין את מסוכנותו באמצעות חלופת מעצר הולמת, אשר תבחן על ידי בית המשפט ככל שתוצע.

ניתנה היום, ט' חשוון תשע"ו, 22 אוקטובר 2015.

בני שגיא, שופט